

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Tos/66/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513010411
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Králiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1513010411.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a sudcov JUDr. Michala Valenta a JUDr. Petra Štiffa, v trestnej veci odsúdeného H. U. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/58/2013 zo dňa 08. 11. 2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. 06. 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného H. U., nar. XX. XX. XXXX v R., z a m i e t a .

odôvodnenie:

Sťažnosťou napadnutým uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/58/2013 zo dňa 08. 11. 2017 bolo vyslovené, že podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. (správne však malo byť § 52 ods. 1 Tr. zák.) sa odsúdený H. U. v skúšobnej dobe trestu odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, podmiennečne odložených na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s probačným dohľadom, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 5T/58/2013 zo dňa 05. 11. 2013, právoplatným dňa 27. 03. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/26/2014, neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov vykoná. Zároveň bolo rozhodnuté podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. tak, že odsúdený sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Samosudkyňa okresného súdu svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že odsúdený sa počas plynutia skúšobnej doby dňa 21. 03. 2016 dopustil priestupku proti verejnému poriadku a v rozhodujúcom období bol právoplatne odsúdený jednak v trestnej veci vedenej tamojším súdom pod sp. zn. 4T/39/2014 a jednak v trestnej veci tamojšieho súdu pod sp. zn. 7T/18/2016. Súd prvého stupňa mal preto za preukázané, že odsúdený v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody nevedol riadny život, keďže sa dopustil viacerých trestných činov za ktoré bol právoplatne odsúdený, pričom poukázal na zákonné ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zák.

Uvedené uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko odsúdený H. U. proti nemu zahlásil sťažnosť priamo do zápisnice súdu na verejnom zasadnutí okresného súdu konaného dňa 08. 11. 2017 a ktorú bližšie neodôvodnil.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 52 ods. 1 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi

nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, ponechať probačný dohľad v platnosti, hoci odsúdený svojím konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) primerane predĺžiť probačný dohľad, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu probačného dohľadu ustanoveného v § 51 ods. 2,

b) uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo povinnosti, alebo

c) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Krajský súd v Bratislave, ako súd rozhodujúci o riadnom opravnom prostriedku v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto predchádzajúce, pričom skonštatoval, že sťažnosť je prípustná (§ 419 ods. 2 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.) a zistil, že sťažnosť podaná odsúdeným H. U. nie je dôvodná.

Sťažnostný súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého spisového materiálu zistil, že v prejednávanej trestnej veci prvostupňový súd v súlade so zákonom a vecne správne postupoval, keď vyslovil, že odsúdený H. U. sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom uloženým mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/58/2013 zo dňa 05. 11. 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/26/2014 zo dňa 27. 03. 2014 neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov vykonal.

Rovnako ako okresný súd, tak i krajský súd z obsahu predloženého spisového materiálu zistil, že odsúdený H. U. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 7T/18/2016 zo dňa 12. 05. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/32/2017 zo dňa 15. 06. 2017 uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe a ktorého sa dopustil dňa 16. 06. 2015, teda počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia zhora citovaného rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/58/2013 zo dňa 05. 11. 2013. Obdobné závery možno vzťahovať aj na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/39/2014 zo dňa 06. 10. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/3/2015 zo dňa 28. 01. 2015 pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil v čase od polovice novembra 2013 do 20. 12. 2013. V súvislosti s naposledy uvedeným odsúdením je nevyhnutné spomenúť uznesenie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/58/2013 zo dňa 27. 05. 2014 a právoplatným dňa 12. 07. 2014, ktorým bolo rozhodnuté podľa § 50 ods. 3 Tr. zák. tak, že odsúdenému sa započítava do skúšobnej doby určenej pri uložení súhrnného trestu rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 05. 11. 2013, právoplatného dňa 27. 03. 2014, č. k. 5T/58/2013 - 64, vykonaná skúšobná doba podmiennečného odsúdenia od 28. 10. 2013 do 27. 03. 2014 v zrušenej trestnej veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/272/2013 s tým, že skúšobná doba odsúdenému uplynula dňa 28. 10. 2016.

Krajský súd akcentuje, že pod vedením riadneho života v skúšobnej dobe treba rozumieť najmä dodržiavanie právnych noriem, plnenie pracovných, rodinných a ďalších občianskych povinností. Dôvodom na rozhodnutie, že trest, ktorého výkon bol podmiennečne odložený sa vykoná, je najmä skutočnosť, že podmiennečne odsúdený spáchal v skúšobnej dobe ďalší trestný čin. Z uvedeného je zrejmé, že jedným zo základných znakov vedenia riadneho života je najmä dodržiavanie právneho poriadku ako celku. Z obsahu predloženého spisu však vyplýva, že odsúdený U. v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom riadny život v žiadnom ohľade nevedol, keď sa dopustil ďalšej, opakovanej, trestnej činnosti.

Možno teda len súhlasiť s názorom samosudkyne prvostupňového súdu, že k rozhodnutiu o tom, že sa odsúdený osvedčil, môže dôjsť zásadne len vtedy, ak odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby splnil všetky zákon stanovene podmienky. V tomto kontexte sťažnostný súd dopĺňa, že z materiálneho hľadiska je takéto rozhodnutie potrebné so zreteľom na osobu odsúdeného a opakované páchanie trestnej činnosti, nakoľko je nepochybné, že výchovné a preventívne pôsobenie trestu sa u odsúdeného U. minulo účinkom, pričom odsúdený týmto svojím konaním dal jednoznačne najavo, že súdne rozhodnutia u neho nepoživajú žiadnu autoritu a uložený podmiennečný trest odňatia slobody s probačným dohľadom

evidentne zlyhal a nie je objektívne možné od ďalšieho plynutia skúšobnej doby očakávať akceptovanie pravidiel správania sa zo strany odsúdeného.

Napokon vecne správne a v súlade so zákonom je i výrok súdu prvého stupňa o zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu (pre ktorý bol podmiennečne odsúdený rozsudkom vydaným v tejto trestnej veci) vo výkone trestu odňatia slobody.

Úplným záverom neuniklo pozornosti krajského súdu, že samosudkyňa prvostupňového súdu vyslovila neosvedčenie sa odsúdeného U. podľa § 50 ods. 4 Tr. zák., t. j. v režime podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdenému U. bol však predmetným rozsudkom podmiennečne odložený výkon trestu odňatia slobody s probačným dohľadom podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na ktorého premenu sa tak vzťahuje režim zákonného ustanovenia § 52 ods. 1 Tr. zák. Uvedené pochybenie okresného súdu však nijakým spôsobom nedevaluje jeho vecnú správnosť a preto sťažnostný súd na toto len formálne poukazuje bez potreby zmeny sťažnosťou napadnutého výroku uznesenia.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, sťažnostný súd nepovažoval sťažnosť odsúdeného za opodstatnenú a keďže nezistil dôvody pre zrušenie napadnutého uznesenia podľa § 194 ods. 1 Tr. por., rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.